

Amarul faptelor rele

Spre sfârșitul vacanței, Ionel și Maria erau acasă. Bunicii i s-a făcut dor de nepoțtii ei și s-a hotărât să-i viziteze.

Copii, haideti, cineva drag voua a venit sa va vada!

Mi-a fost dor de voi și-am venit să vă văd.

Și nouă ne-a fost dor de matala și de poveștile pe care ni le spuneai.

Bunico, povestește-ne ce s-a mai întâmplat prin sat?

Într-o noapte întunecoasă, cineva mi-a călcat în bătătură. Săracul, a crezut că furând de la mine, va face mare ispravă.

Dar nu după mult timp, lui Vasile i s-a îmbolnăvit fata. Bineînțeles, știam că el era făptașul.

Vasile, du-te la mătușa Frusina, știi că ea crește ierburi de leac, cred că ne va ajuta cu drag.

Mătușă Frusina, am nevoie să vorbesc cu matala!

Fetița mea se simte rău, știi că faci doctorii, te rog dă-mi ceva să se facă bine.

Măi Vasile, ce-ți trebuie ție nu am. Hoții care mi-au furat agoniseala, mi-au călcat în picioare și grădina, așa că multe plante, pe care le-a lăsat Dumnezeu să ne fie de ajutor, au fost distruse. Totuși, încearcă cu asta, și roagă-L pe Dumnezeu să se facă fetița bine.

Oamenii care încalcă cuvântul lui Dumnezeu, nu se gîndesc la consecințele faptelor lor. Chiar dacă Vasile a rămas nedescoperit și s-a folosit de lucrul furat, el și-a făcut singur rău, distrugând ceva ce i-ar fi fost mult mai de folos, și nu numai lui.

Își aduse aminte de fapta lui. Își dădu seama că mătușa Frusina știa că el e făptașul și rămase profund mișcat, de gingășia cu care... nici măcar nu-l muștră.